

okozott kára megtérítését kérte a felperes, így az abban meghozandó döntésre egyértelműen kihatással van jelen eljárás eredménye. Fontos, hogy jogi értelemben bizottsági határozatnak nem minősülő aktusok ne döntsék el a hazai pert. E határozatok nem az állami támogatás **EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés** szerint összeegyeztethetőségét állapítják meg, a felperesre nézve nem számítanak joghatás kiváltására irányuló jogi aktusnak, ezért a felperes nem közvetlenül és személyében érintett fél, mivel a kártérítési igényét a felperes az állami támogatás **EUMSZ 107. cikk (1) bekezdés** megsértése miatt indította, nem pedig az **EUMSZ 107. cikk (3) bekezdés** megsértése miatt.

A **Plaumann-tesztnek** a felperes jelen ügyben megfelelt (C 25/62). A felperes bizonyította, hogy „ő az **EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése** értelmében, az **EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése és a 2015/1589 rendelet** ⁽¹⁾**1. cikkének h) pontja** értelmében vett „érdekelte fél”, a **C-83/09 P.** számú ügyben a Bíróságnak még azonos tevékenységi kör sem kellett a versenytársi minősítéshez.

Eljárásjogi sérelmek (a vastagított rendelkezések sérelme) a következők alapján:

Továbbá ha az érdekeltség bizonyítására csatolt táblázat vagy más magyarázatok sem elégtették ki az elsőfokú Törvényszéket, akkor alkalmaznia kellett volna a **Törvényszék Eljárási Szabályzata 83. §-ának (1)–(3) bekezdése, 88. cikkének (1) bekezdése és a 89. §-ának (1) bekezdését, a (2) bekezdése a-c.) pontjait, a (3) bekezdés a.) és d.) pontjait, a (4) bekezdést, a 92. §-ának (1) bekezdését és tájékoztatással, felhívással kellett volna élnie a felperes felé e körben. Sérelmes ezért, hogy a Törvényszék nem járt el hivatalból, pedig a vonatkozó időszakot is vizsgáló **Sargentini-jelentés** elmarasztalta Magyarországot a jogállamiság — ideértve a gazdasági jogállamiság — értékei érvényesülését illetően **(12), (13), (22), (23) cikkek**.**

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015, L 248., 9. o.)

A Törvényszék (második tanács) T-7/17. sz., John Mills kontra EUIPO ügyben 2018. október 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) által 2018. december 20-án benyújtott fellebbezés

(C-809/18. P. sz. ügy)

(2019/C 148/09)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: A. Lukošiušė meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

— a John Mills Ltd-t kötelezze az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 207/2009 rendelet (1)8. cikke (3) bekezdésének megsértése

- A Törvényszék tévesen értelmezte a 207/2009 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit azzal, hogy a hatályát a megjelölések azonosságának fogalmára korlátozta, és annak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti értelmet tulajdonította.
- A Törvényszék nem vette kellően figyelembe a 207/2009 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének célját, amely annak elkerülésére irányul, hogy a védjegyjogosult ügynöke a védjeggyel visszaéljen, mivel az ügynök használhatja az említett védjegyjogosulthoz fűződő gazdasági kapcsolata során szerzett ismereteit és tapasztalatait, és ennek következtében tisztességtelenül kihasználhatja azokat az erőfeszítéseket és befektetéseket, amelyeket maga a védjegyjogosult tett, és ezzel vitatható módon a szó szerinti értelmezést helyezte előtérbe. Az uniós bíróság azonban következetesen a védjegy jog teleologikus megközelítése alapján alakítja ki álláspontját.
- A szó szerinti értelmezésből az a következtetésre sem vonható le, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése kizárólag az azonos védjegyekre alkalmazható. Elegendő tehát, ha a szóban forgó megjelölések a korábbi védjegy megkülönböztető képességének lényegét alkotó elemekben megegyeznek. Ezen az alapon, az ütköző védjegyeknek a 207/2009 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésére tekintettel történő vizsgálata céljából meg kell határozni, hogy az európai uniós védjegybejelentés olyan módon tartalmazza-e a korábbi védjegy alapvető elmeit, hogy abból egyértelmű, hogy a bejelentője jogosulatlanul kisajátítja a védjegyjogosultnak a védjegyre vonatkozó jogait. A tisztességtelen ügynök ugyanis nem csupán a korábbi védjegyek az eredeti védjegyjogosult általi minden későbbi, az Európai Unión belül történő lajstromozását akadályozhatja meg, hanem az eredeti jogosult általi, az Európai Unión belül történő bármilyen használatát is.

A Bíróság alapokmánya 36. cikkének megsértése

- A fellebbezéssel megtámadott ítélet érvelése olyan mértékben ellentmondásos, hogy egyrésztől elismeri, hogy a megjelölések akkor azonosak, ha az egyik módosítás vagy hozzáadás nélkül jeleníti meg a másikat, másrészt pedig azt, hogy a megjelölések akkor is azonosak, ha a megkülönböztető képességet nem érintő, eltérő elemeket tartalmaznak (lásd a megtámadott ítélet 38–40. pontját). Ezen érvelés ellentmondásos, mivel ugyanazt az „azonosság” fogalmat alkalmazza eltérő jogi és ténybeli helyzetekre, és annak tévesen két eltérő tartalmat tulajdonít.
- A Törvényszék nem indokolta, hogy az ütköző védjegyek a megtámadott ítélet 39. pontjában általa megfogalmazott kritériumok alapján miért nem tartoznak a 207/2009 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének hatálya alá.

(1) A közösségi védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.).

A Törvényszék (hetedik kibővített tanács) T-447/16. sz., Pirelli Tyre kontra EUIPO ügyben 2018. október 24-én hozott ítélete ellen a The Yokohama Rubber Co. Ltd által 2018. december 21-én benyújtott fellebbezés

(C-818/18. P. sz. ügy)

(2019/C 148/10)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: The Yokohama Rubber Co. Ltd (képviselők: D. Martucci és F. Boscarior de Roberto avvocati)